

ørerne for Faareavlens og Fuglefangstens Skyld, da maa Udvalget erkjende, at en saadan Bestemmelse med Nøiagtighed kan optages i Loven; men jeg antager dog ikke, at det vil være nødvendigt, thi den for Færøerne som et særligt Omraade givne Lov om de særlige Hunde, som bruges der ved Faareavl og ved Fuglefangsten, vil ikke kunne rammes af denne Lov, som angaaer løse Hunde i Almindelighed. Jeg antager overhovedet ikke, at Loven vil blive anvendelig paa Færøerne, uden den erholder en Tilføining i saa Henseende, men Udvalget skal, forsaavidt et Endringsforslag stilles, ikke have Noget imod, at en Bestemmelse om, at den særlige Lov for Færøerne fremdeles er gjældende, bliver optagen. Saavidt mig bekjendt, er der en almindelig Bestemmelse om, at, naar en Lov skal gjælde for Færøerne, skal det udtrykkeligt staae i den. — Hvad Slibshunde angaaer, antager jeg ikke, at de kunne komme ind under denne Lov; de findes jo ikke paa Landjorden. For saavidt der kunde være nogen Tvivl om Pladshunde, skal jeg bemærke, at det vistnok ikke er muligt ved en Lov som den nærværende, at tage alle mulige forskjellige Slags Hunde med; men jeg antager, at de kommunale Dyrigheder eller Bestyrelser ved Anvendelsen af Loven ville vise saa megen Forstand, at, naar en Hund holdes bunden hele Dagen, og om Natten kun bliver sluppen løs paa en indelukket Plads, men som igjen bliver bunden, saasnart der lukkes op, de da ikke ville medtage en saadan Hund under Bestatningen efter denne Lov. Saameget maa man jo saa godt som ved enhver Lov overlade til deres Forstand, der skulle anvende Loven, og Enhver vilde vistnok ansee det for meget uforsigtigt, om Pladshundene skulde regnes som løsgaaende Hunde, der skulde bestattes.

Jessen: Uagtet Fristelsen nu ligger for til ogsaa at tale om de grønlandske Hunde, skal jeg aldeles forbigaae disse og kun gjøre en Bemærkning overfor den ærede Ordførers Foredrag, idet jeg især skal lade alt det Andet ligge, som jeg kunde have at sige, den Bemærkning nemlig, at det er et ubestrideligt Fortrin ved mit Forslag, at det gjør det mindre let at paalægge Befolkningen en ny Skat. Jeg anseer det for at være en meget alvorlig

Ting at lægge nye Skatter paa Befolkningen, og jeg kan med al den Tillid, jeg har til de kommunale Autoriteter, ingenlunde ansee det for rigtigt at lette Afgangen for dem til at beskaffe Befolkningen. Ogsaa af den Grund vil jeg meget anbefale at forkaste Udvalgets Forslag og vedtage Regeringens med mine Ændringer; thi det er ingenlunde godtgjort, at der virkelig er nogen Trang for Befolkningen i det Hele til at beskattes paa den Maade, som Udvalget foreslaaer.

Krog: Jeg vilde overmaade gjerne spare mig for al overflødig Uleilighed, og jeg vilde være dem taknemmelig, der gavede mig Anledning dertil; men jeg kan ikke ansee det overflødigt her gjentagende at gjøre opmærksom paa, at denne Lov, naar den skal indføres i Thorshavn, — saaledes som det lod til, at det baade er den ærede færøiske Landsthingsmands (Müller) og Udvalgets ærede Ordførers Mening —, virkelig først bør forelægges Dernes Repræsentation, Lagthinget, da det er en Skattelov. Der er stor Tvivl om, at de Summer, som her ere nævnte, vilde være passende for Færøerne. Jeg troer, at de vilde være altfor høje, og Loven er derhos en Indgriben i Forholdene deroppe, som jeg troer, at vi ikke saa hovedfulds kunne vedtage her, uden at vi ogsaa have hørt en Mening deroppe fra. Jeg skal især ikke mere komme tilbage, hverken til Færøerne eller til Grønland i denne Sag.

N. P. Hansen: Med de saa Ord, jeg vil tillade mig at udtale, vil jeg kun søge at frigjøre mig for den Antagelse, at jeg ved min Stilling til dette Lovforslag skulde give et Præcedens for et nyt almindeligt Skattepaalæg for Landets Vedkommende, og derfor agter jeg at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Landsthingsmand for 10de Kredts (Jessen), forbi det slutter sig til Regeringens Tanke og kun udtrykker denne meget tydeligere. Det raader Bod paa Ulemper, hvor saadanne kunne være tilstede, og befrier os for at fremkalde en Skat, som vil blive modtaget med almindelig Uvillie som en almindelig Skat, der er lagt paa hele Landet. Naar man har fremdraget enkelte Steder som Frederiksberg og